

UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA

DIPLOMSKO DELO

ANDREJKA KLEMEN

UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA

DIPLOMSKO DELO

DDV IN 8. DIREKTIVA

IZJAVA

Študentka Andrejka Klemen izjavljam, da sem avtorica tega diplomskega dela, ki sem ga napisala pod mentorstvom dr. Tineta Stanovnika, in da dovolim njegovo objavo na fakultetnih spletnih straneh.

V Ljubljani, dne _____

Podpis: _____

KAZALO

UVOD	1
1 OSMA DIREKTIVA.....	1
2 POSTOPEK ZA VRAČILO DDV DAVČNIM ZAVEZANECM, KATERIH SEDEŽ NI NA OZEMLJU DRŽAVE	2
2.1 DAVČNI ZAVEZANEC.....	2
2.2 POGOJI ZA VRAČILO	3
2.3 ZAHTEVEK ZA VRAČILO DDV	5
2.3.1 Obdobje, na katerega se nanaša zahtevek za vračilo	6
2.3.2 Višina DDV za vračilo	6
2.4 ODLOČANJE PRISTOJNEGA ORGANA.....	6
3 POVRAČILO DDV V SLOVENIJI	7
4 POSTOPEK VRAČILA DDV SLOVENSKIM DAVČNIM ZAVEZANECM PLAČANEGA V DRŽAVAH ČLANICAH EU	10
5 POVRAČILO PLAČANEGA DDV SLOVENSKIM DAVČNIM ZAVEZANECM V DRŽAVAH IZVEN EU	12
6 TEŽAVE PRI IZVAJANJU POSTOPKA POVRAČILA DDV V PRAKSI.....	12
6.1 NESPORAZUM PRI VRAČILU DDV ZAVEZANCU, KI NIMA SEDEŽA V RS ZARADI PREDPISANIH SESTAVIN RAČUNA	12
6.2 NESPORAZUM ZARADI MANJKAJOČIH SESTAVIN NA RAČUNU	13
6.3 PREPOZNA VLOŽITEV ZAHTEVKA ZA VRAČILO DDV	14
7 SPREMEMBE OSME DIREKTIVE	14
8 PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPONITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST	20
SKLEP.....	20
LITERATURA IN VIRI.....	22

KAZALO TABEL

<i>Tabela 1: Veljavni cenika GZS za izvedbo postopka povrnitve davka.....</i>	<i>11</i>
<i>Tabela 2: Oznake za vrsto pridobljenega blaga in storitev</i>	<i>16</i>

UVOD

Davek na dodano vrednost (v nadaljevanju DDV) je obvezna oblika obdavčevanja prometa blaga in storitev v državah EU. Davčno sodelovanje med državami članicami EU postaja vse bolj pomembno, saj imajo ukrepi davčne politike posamezne države vpliv na ostale članice.

Evropska zakonodaja s področja DDV je urejena z direktivami, ki jih uvrščamo med sekundarne evropske pravne vire. Direktive so zavezujoče za države članice glede rezultata, saj predstavljajo podlago pri sprejemanju nacionalne zakonodaje, države članice pa se same odločajo, na kakšen način bodo dosegle cilje, ki jih določajo direktive. Na ta način želijo doseči usklajeno zakonodajo med državami članicami EU, ki bo omogočala enakopravno sodelovanje v evropskem gospodarskem prostoru. S Šesto direktivo iz leta 1977 so bili definirani osnovni pojmi, ki so potrebni za nemoteno uporabo DDV, njen namen pa je bilo poenotenje DDV, sicer pa je bilo v zvezi s harmonizacijo DDV sprejetih več direktiv. Tako je s 1. januarjem 2007 začela veljati Direktiva Sveta 2006/112/EC z dne 28. novembra 2006, ki je nadomestila že omenjeno Šesto direktivo z vsemi njenimi dopolnitvami in spremembami. V Šesti direktivi namreč nista bili upoštevani Osmo direktiva Sveta o uskladitvi zakonov držav članic z dne 6. decembra 1979, ki govori o postopkih za vračilo DDV davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države ter Trinajsta direktiva, ki ureja vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti.

Namen mojega diplomskega dela je predstavitev postopka vračila DDV davčnim zavezancem s sedežem na ozemlju Skupnosti, ki v drugi državi članici kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, obdavčeno z DDV. V diplomskem delu bom obravnavala pogoje za vračilo DDV, vsebino zahtevka za vračilo DDV, rok za vložitev zahtevka, kazni v primeru goljufivega zahtevka ter težave, s katerimi se soočajo zavezanci v praksi, hkrati pa še pomanjkljivosti tega postopka, ki je administrativno zapleten in drag. Cilj diplomske naloge je ugotoviti, kako se Osmo direktiva izvaja v praksi.

Ker bo Osmo direktiva v veljavi le do 31.12.2009, ko jo bodo naslednjega dne nadomestile določbe Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008, bom v diplomskem delu predstavila tudi vzroke za spremembe Osme direktive ter novosti oz. spremembe, ki jih prinaša nova direktiva.

V slovenski zakonodaji ureja postopek vračila DDV Zakon o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju ZDDV-1), zato bom opisala, kako je urejen postopek vračila DDV davčnim zavezancem, ki v Sloveniji nimajo sedeža, urejen v slovenski zakonodaji. Ker je zaradi prenosa Direktive Sveta 2008/9/ES v slovensko zakonodajo v pripravi tudi sprememba Zakona o DDV, se bom v zaključku diplomskega dela dotaknila novosti, ki jih prinaša sprememba omenjenega zakona.

1 OSMO DIREKTIVA

Osmo direktiva Sveta o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih, ki je bila sprejeta 6. decembra 1979, določa postopke za vračilo DDV davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države. Države članice so morale svoje predpise uskladiti s to direktivo do 1. januarja 1981, določila te direktive pa so začela učinkovati za zahtevke za vračilo DDV, ki je bil zaračunan za fakturirane nabave blaga ali storitev, ali ob uvozu, opravljenem od 1. januarja

1981. Komisija je zahtevala od vsake države članice predložitev besedila predpisov nacionalne zakonodaje, ki pokriva področje te direktive.

Svet Evropskih skupnosti je pri sprejemanju Osme direktive upošteval:

- Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,
- Šesto direktivo Sveta 77/388/EEC z dne 17. maja 1977,
- predlog Komisije z dne 1. februarja 1978,
- mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 1979
- in mnenje Ekonomsko-socialnega odbora z dne 13. novembra 1978.

V Šesti direktivi je določeno, da bo Svet do 31. decembra 1977 sprejel skupna pravila Skupnosti, ki jih bo predlagala Komisija ter bodo določala postopke za vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju države. Dokler ni bila v veljavi Osma direktiva so države članice same določale način vračila, tako so lahko vračilo zavrnile, ali pa določile dodatne pogoje za vračilo davčnim zavezancem, ki niso rezidenti na ozemlju Skupnosti.

S skupnimi pravili so želeli urediti postopke, s katerimi bo davčni zavezanec, katerega sedež je na ozemlju ene izmed držav članic, lahko uveljavljal pravico do vračila davka, ki mu je bil zaračunan ob nakupu blaga ali storitev v drugi državi članici, ali pa ga je plačal ob uvozu v to drugo državo članico. Z ureditvijo tega področja so želeli odpraviti neskladnost med ureditvami, ki so veljala v državah članicah in so v nekaterih primerih povzročale odklone v trgovini in izkrivljanje konkurence. Skupna pravila naj bi prispevala k dejanski sprostitev gibanja oseb, blaga in storitev ter k poglobitvi proces gospodarskega povezovanja. Z njimi pa bi preprečili dvojno obdavčevanje, nekatere oblike davčnih utaj ter izogibanje davkom. Skupna pravila pa morajo biti taka, da bodo onemogočila različno obravnavanje davčnih zavezancev glede na državo članico, v kateri imajo sedež. Šesta direktiva je dopuščala, da države članice zavrnejo vračilo davka oz. naložijo dodatne pogoje, če davčni zavezanci nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti. Potrebno je bilo sprejeti ukrepe, s katerimi se zagotovi, da ti davčni zavezanci niso upravičeni do vračil pod ugodnejšimi pogoji od davčnih zavezancev, ki imajo sedež na ozemlju Skupnosti.

Ker bo Osma direktiva v veljavi le do 31. decembra 2009, ko jo bodo naslednjega dne nadomestile določbe Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008, bom v nadaljevanju diplomskega dela predstavila novosti oz. spremembe, ki jih prinaša slednja.

2 POSTOPEK ZA VRAČILO DDV DAVČNIM ZAVEZANECM, KATERIH SEDEŽ NI NA OZEMLJU DRŽAVE

2.1 DAVČNI ZAVEZANEC

V Osmi direktivi se za davčnega zavezanca, ki nima sedeža na ozemlju države, smatra vsak davčni zavezanec, ki v tej državi:

- nima sedeža svoje gospodarske dejavnosti,¹
- niti stalne poslovne enote za opravljanje poslovnih transakcij,
- niti svojega stalnega ali običajnega bivališča ter

¹ Pod pojmom gospodarska dejavnost so zajete vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve. Gospodarska dejavnost pa obsega tudi rudarsko in kmetijsko dejavnost in dejavnosti samostojnih poklicev ter premoženje v stvareh ali pravicah za namen trajnega doseganja dohodka.

- v tem obdobju ni opravljal nabave blaga ali storitev, za katere bi se štele, da so opravljene v tej državi.

V obdobju, za katerega davčni zavezanec želi povračilo DDV, lahko opravlja na ozemlju države vračila:

- a) prevozne in s prevozom povezane storitve, za katere velja oprostitev na podlagi Šeste direktive
- b) ter storitve, za katere DDV plača izključno oseba, kateri so te storitve bile opravljene.

2.2 POGOJI ZA VRAČILO

Vsaka država članica je dolžna vsakemu davčnemu zavezancu, ki izpolnjuje zahtevane pogoje, vrniti DDV. To velja za davčne zavezance, ki nimajo sedeža na ozemlju države, ampak ga imajo v drugi državi članici. Povrnitev DDV lahko uveljavljajo za vsakršen DDV, ki so mu ga zaračunali davčni zavezanci na ozemlju države vračila za storitve ali premičnine, ali ob uvozu blaga v to državo, če to blago oz. storitve uporablja za namene transakcij:

- v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi opravljenih v drugi državi, ki bi bile upravičene do odbitka davka, če bi bile opravljene na ozemlju države in
- za opravljanje storitev v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost takšnih storitev vključena v davčno osnovo.²

Davčni zavezanci lahko uveljavljajo povrnitev DDV za vsakršen DDV, ki so mu ga zaračunali drugi davčni zavezanci na ozemlju države vračila za storitve ali premičnine, ali ob uvozu blaga v to državo, če to blago oz. storitve uporablja za namene transakcij kot so:

- Dobave blaga, ki ga prodajalec ali druga oseba, za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven ozemlja države.
- Opravljanje storitev na premičninah, ki so pridobljene ali uvožene, zato da se opravljajo na ozemlju države. Z ozemlja te države pa jih odpošlje ali odpelje oseba, ki izvaja te storitve oz. njen naročnik, ki nima sedeža na ozemlju države oz. druga oseba za račun enega od njiju.
- Dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje kot je oskrbovanje plovil za plovbo na odprtem morju, plovil za reševanje in vojaških plovil. Plovila za plovbo na odprtem morju se uporabljajo za prevoz potnikov za plačilo oz. za namene komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti.
- Dobave, izboljšave, popravila, vzdrževanje, zakup in najem pomorskih plovil. In sicer za pomorska plovila kot so plovila za plovbo na odprtem morju in plovila za reševanje. Oprostitve so upravičene tudi dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme. Med opremo sodi tudi ribiška oprema, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja.
- Dobave, izboljšave, popravila, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov. Te zrakoplove uporabljajo letalske družbe za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo. Oprostitve je oproščena dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja.
- Dobava blaga, ki je potrebna zaradi oskrbovanja teh zrakoplovov, z gorivom.
- Opravljanje storitev za neposredne potrebe pomorskih plovil in zrakoplovov ali njihovega tovora.
- Dobave blaga in storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov ter mednarodnim organizacijam, katere priznavajo organi oblasti države gostiteljice. Oprostitve so upravičeni dobave blaga in storitve za člane teh mednarodnih organizacij, vendar z

² Davčno osnovo sestavljajo dodatni stroški kot so stroški pakiranja, provizije, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države.

nekaterimi omejitvami in pogoji, ki so določeni v mednarodnih konvencijah o ustanovitvi organizacij ali sporazumih o sedežu teh organizacij.

- Dobave blaga in storitev opravljene na ozemlju države članic, ki so pogodbenice Severnoatlantske zveze, so upravičene do oprostitve, ko gre za dobavo blaga in storitev za potrebe oboroženih sil drugih držav, ki so pogodbenice te zveze ter za spremno civilno osebje ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, če te sile sodelujejo pri skupni obrambi.
- Dobave zlata centralnim bankam.
- Izvoz blaga pooblaščenim organizacijam za njihove človekoljubne, dobrodelne dejavnosti ali dejavnosti poučevanja v tujini.
- Opravljanje storitev, vključno prevoznih storitev in pomožnih transakcij, če so neposredno povezane s tranzitom ali izvozom blaga ali uvozom blaga, če gre za uvoz blaga v okviru deklariranega tranzitnega postopka in uvoz blaga v okviru deklariranega postopka začasnega uvoza, ki s tem izpolnjuje pogoje za oprostitve carine, ali bi izpolnjevalo pogoje za oprostitve carine, če bi bilo uvoženo iz tretje države. Oprosti se tudi uvoz blaga, ki je namenjen, da se predloži carinskemu organu, ali se vnese v prosto carinsko cono, ali seda v postopek carinskega skladiščenja, ali se pripelje v vode in obalni pas, ali se da v postopek drugega skladiščenja, ali v postopek uvoza zaradi proizvodnje za izvoz. Oprostitve so upravičene tudi storitve, ki so opravljene v zvezi s temi dobavami ter dobave blaga in storitev, ki so opravljene na teh mestih. Oprostitve plačila DDV je upravičena tudi dobava blaga, ki je še v tranzitnem postopku ali postopku začasnega uvoza ter opravljanje storitev v zvezi s takšnimi dobavami.
- Za storitve, ki jih opravijo pooblaščenici in drugi posredniki v imenu druge osebe in za njen račun, če so te storitve del transakcij, ki se nanašajo na zgornje točke ali transakcije, ki so opravljene izven ozemlja države. Vendar pa ta oprostitve ne velja za potovalne agente, ki opravljajo v potnikovem imenu in za njegov račun storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah.

Osma direktiva določa, da mora blago in storitve, za katere se lahko vrne davek, izpolnjevati pogoje določene s Šesto direktivo na način kot veljajo v državi članici, v kateri vlagajo zahtevek. Pogoji, ki jih določa Šesta direktiva:

- Pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obračun odbitnega davka.
- Davčni zavezanec, je upravičen do odbitka DDV za blago in storitve, ki jih uporablja za namene svojih obdavčljivih transakcij, če je plačal DDV za uvoženo blago oz. za blago ali storitve, ki mu jih je dobavil, ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec.
- Davčni zavezanec ima pravico odbiti DDV, ki ga je plačal za dobavo blaga, ki je opravljena za plačilo pod pogojem, da uporablja to blago za namene svoje dejavnosti, ki ga proizvede, konstruira, izkoplje, predela, nabavi ali uvozi v okviru takšne dejavnosti. Države članice štejejo za dobavo, ki je opravljena za plačilo, tudi uporabo blaga s strani davčnega zavezanca za namene neobdavčljivih transakcij, kadar je bil DDV od takšnega blaga v celoti ali deloma odbiten pri pridobitvi ali uporabi.
- Davčni zavezanec ima pravico odbiti DDV za blago zadržano s strani davčnega zavezanca ali njegovih naslednikov po prenehanju opravljanja obdavčljive gospodarske dejavnosti, kjer je bil DDV od takšnega blaga v celoti ali deloma odbiten pri pridobitvi ali pri uporabi.
- Države članice lahko obravnavajo kot opravljanje storitev za plačilo opravljanje storitev davčnega zavezanca za namen njegovega podjetja. Pod pogojem, da DDV od takšne storitve ne bi bil v celoti odbiten, če bi jo opravil drug davčni zavezanec. Predhodno se morajo države članice posvetovati s svetovalnim odborom, če bodo s tem preprečili izkrivljanje konkurence.

- Države članice vsakemu davčnemu zavezancuodobrijo pravico do odbitka ali vračila DDV, če se blago in storitve uporabljajo za namene transakcij v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi, ki so opravljene v drugi državi in bi bile upravičene do odbitka davka, če bi bile opravljene na ozemlju države.
- Pravica do odbitka se lahko uveljavlja tudi za storitve v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost takšnih storitev vključena v davčno osnovo.³
- Države članice vsakemu davčnemu zavezancu priznajo pravico od odbitka oz. vračila DDV, če blago ali storitve uporabljajo za namene transakcij, za katere velja oprostitev pri izvozu v skladu s 15. členom Šeste direktive.
- Vsakemu davčnemu zavezancu se prizna pravica od odbitka oz. vračila DDV, če gre za dobave blaga, ki se pošlje ali odpelje carinskemu organu, prosto carinsko cono, v postopek carinskega skladiščenja oz. v postopek drugega skladiščenja, kakor je carinsko skladiščenje, ali v postopek uvoza zaradi proizvodnje za izvoz. Oprostitev so upravičene tudi storitve, ki so opravljene v zvezi s temi dobavami ter dobave blaga in storitev, ki so opravljene na teh mestih. Oprostitev plačila DDV je upravičen tudi dobava blaga, ki je še v tranzitnem postopku ali postopku začasnega uvoza, ko gre za uvoz blaga v okviru deklariranega tranzitnega postopka oz. v okviru deklariranega postopka začasnega uvoza, ki s tem izpolnjuje pogoje za oprostitev carine, ali bi izpolnjevalo pogoje za oprostitev carine, če bi bilo uvoženo iz tretje države ter opravljanje storitev v zvezi s takšnimi dobavami.
- Države članice priznajo pravico od odbitka oz. vračila DDV, če blago ali storitve uporabljajo za namene zavarovalnih in pozavarovalnih transakcij, za katere velja oprostitev.
- Vsaka država članica je morala v roku štirih let od začetka veljavnosti Osme direktive odločiti, kateri izdatki niso upravičeni do odbitka DDV. V primeru izdatkov, ki niso poslovni, DDV ni odbiten. Med poslovne izdatke zagotovo ne sodijo izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo ali zabavo.
- Zaradi cikličnih gospodarskih razlogov in zaradi ohranitev enakih pogojev konkurence lahko vsaka država članica iz sistema odbitkov v celoti ali delno izvzame vso ali nekatero investicijsko blago ali del investicijskega blaga ali drugo blago. Predhodno se morajo o tej odločitvi posvetovati s odborom za DDV. Države članice lahko namesto, da ne dovolijo odbitkov, obdavčijo blago davčnega zavezanca, ki kupi v državi ali uvozi. DDV, ki ga obračunajo, ne sme presegati DDV, ki bi bil obračunan ob pridobitvi istovrstnega blaga.

2.3 ZAHTEVEK ZA VRAČILO DDV

Davčni zavezanec, ki želi biti upravičen do vračila, mora pristojnemu organu poslati zahtevek⁴ in zraven priložiti izvirnike računov ali uvozne dokumente. Vlagatelj pa dobi od države članice na voljo kratko obvestilo oziroma navodilo.⁵

Prosilec mora s potrdilom uradnega organa države, v kateri ima sedež, dokazati, da je zavezanec za DDV v tej državi.⁶ Če pa pristojni organ že ima to potrdilo, pa davčnemu zavezancu ni potrebno ponovno priložiti novega dokazila eno leto od datuma, ko je uradni organ države, v kateri ima sedež, izdal prvo potrdilo.

³ Davčno osnovo sestavljajo tudi dodatni stroški, torej stroški pakiranja, provizije, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države.

⁴ V Prilogi 1 se nahaja vzorec zahtevka.

⁵ V Prilogi 2 se nahaja primer podatkov, ki jih mora vsebovati obrazložitev.

⁶ V Prilogi 3 se nahaja primer potrdila o statusu davčnega zavezanca.

Potrdila se ne sme izdati davčnemu zavezancu, ki je deležen davčne oprostitve na podlagi 2. točke 24. člena Šeste direktive. Ta določa, da lahko države članice, ki bi pri uporabi splošne davčne ureditve za majhna podjetja lahko naletela na težave zaradi njihove dejavnosti ali strukture, uporabljajo poenostavljene postopke, kot so pavšalne ureditve za obračunavanje in pobiranje davka pod pogojem, da to ne vodi k zmanjšanju davka. Tako, v primeru, da države članice uporabljajo oprostitve davka za davčne zavezance, ki imajo letni promet manjši od 5000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan sprejetja Šeste direktive, jim ne smejo izdati potrdila, da so zavezanci za DDV v državi, kjer imajo sedež svoje dejavnosti. Evropska obračunska enota je bila pred uvedbo evra ECU.

Vsak predložen račun in/ali uvozni dokument mora biti žigosan s strani pristojnega organa, s čimer se prepreči, da bi se isti dokument ponovno uporabil pri drugih zahtevkih. Predložene račune in/ali uvozne dokumente mora davčni organ nato vrniti v roku enega meseca.

Vlagatelja zahtevka se mora obvezati, da bo vrnil vse zneske, ki jih bo prejel pomotoma, s pisno izjavo pa mora potrditi, da ni dobavljal nikakršnega blaga oz. storitev, ki bi bile dobavljene na ozemlju države z izjemo dovoljenih izjem v obdobju, za katerega vloga zahtevka.

Države članice ne smejo zahtevati od davčnega zavezanca dodatnih obveznosti. Izjema velja le v posebnih primerih, ko lahko zaprosi, da posreduje potrebne podatke za odločanje o upravičenosti zahtevka za vračilo davka.

2.3.1 Obdobje, na katerega se nanaša zahtevka za vračilo

Zahtevka za vračilo davka, ki se nanaša na fakturirane nabave blaga ali storitev ali na uvoz, ne sme biti krajše od treh mesecev oz. daljše od enega koledarskega leta. Izjema so zahtevki, ki se nanašajo na obdobje krajše od treh mesecev. To je v primeru, ko gre za obdobje do zaključka koledarskega leta. Ti zahtevki se lahko nanašajo tudi na račune ali uvozne dokumente, ki so zaključeni v zadevnem koledarskem letu, vendar niso bili zajeti v prejšnjih zahtevkih. Pristojnemu organu je potrebno zahtevke predložiti v roku šestih mesecev od konca koledarskega leta, v katerem je nastala davčna obveznost.

2.3.2 Višina DDV za vračilo

Znesek na zahtevku za obdobje, ki je krajše od enega koledarskega leta in ni krajše od treh mesecev, ne more biti manjši od protivrednosti 200 evropskih obračunskih enot v domači valuti. Kadar se zahtevka nanaša na obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta, pa znesek ne more biti manjši od protivrednosti 25 evropskih obračunskih enot v domači valuti. Evropska obračunska enota je opredeljena v finančni uredbi z dne 21. decembra 1977 in se je za namene te direktive pred uvedbo evra uporabljal ECU. Države članice lahko do 10% navzdol ali navzgor zaokrožijo številke, ki so rezultat te konverzije v domačo valuto.

2.4 ODLOČANJE PRISTOJNEGA ORGANA

Vsaka država članica sama določi, kateri organ je pristojen za odločanje o vračilu. Na ustrezen način mora država članica oznaniti, kateri organ je pristojen za odločanje o vračilu. Prisojni organ mora svoje odločitve glede zahtevka za vračilo davka sporočiti v šestih mesecih od datuma, ko se zahtevki skupaj z vsemi potrebnimi dokumenti predložijo. Vračilo davka je potrebno opraviti pred zaključkom šestih mesecev od datuma, ko je vlagatelj zahtevka predložil skupaj z vsemi zahtevanimi dokazili pristojnemu organu. Na zahtevo vlagatelja se vrne v državi članici, v kateri je predložil zahtevka ali v državi, kjer ima vlagatelj

svoj sedež. Bančni stroški za transfer bremenijo vlagatelja, če se vrne davek v državi, kjer ima vlagatelj svoj sedež.

Države članice lahko zavrnejo vračilo, kadar davčni zavezanec nima sedeža na ozemlju Skupnosti. Lahko pa določijo posebne pogoje, pod katerimi se ugotovi davčnemu zavezancu, vendar pa velja omejitev in davčnemu zavezancu vračilo ne sme biti odobreno pod ugodnejšimi pogoji od tistih, ki veljajo za davčne zavezance s sedežem na ozemlju Skupnosti.

Pristojni organ je dolžan podati razloge zaradi katerih je prošnjo zavrnil. Ugovori na zavrnjene prošnje se podajo pri pristojnih organih v zadevnih državah članicah. Ugovori so mogoči pod enakimi pogoji v zvezi z njihovo obliko in roki, kakršni veljajo za davčne zavezance s sedežem v tej državi.

Vračilo davka, ki ga vlagatelj pridobi na goljufiv ali drugače nepravilen način, se šteje za goljufijo. V tem primeru je pristojni organ dolžan neposredno ukrepati ter tako pridobiti nazaj vse napačno izplačane zneske. Kazen za takšnega vlagatelja naloži pristojni organ v skladu s postopkom, ki se uporablja v zadevni državi članici, pri tem pa se ne ozira na določbe, ki se nanašajo na vzajemno pomoč pri izterjavi DDV.

Goljufivi zahtevki ne morejo biti predmet upravne kazni, kadar to ni v skladu z nacionalno zakonodajo. V takem primeru lahko zadevna država članica zavrne vsako nadaljnje vračilo davka, vendar pa ima to možnost največ dve leti od datuma vložitve goljufivega zahtevka. Davčni zavezanec mora plačati upravno kazen, ki mu jo naložijo. Če ne plača kazni, ima zadevna država članica vso pravico, da temu davčnemu zavezancu zadrži vsa nadaljnja vračila davka, dokler ne plača kazni.

3 POVRAČILO DDV V SLOVENIJI

Pravno podlago za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji, urejajo:

- Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost,
- Zakon o davku na dodano vrednost in
- Zakon o davčnem postopku.

ZDDV-1 v 74. členu ureja vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji. Za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža svoje dejavnosti, se šteje zavezanec, ki nima sedeža svoje dejavnosti, niti stalne poslovne enote za opravljene poslovnih transakcij, niti stalnega ali običajnega prebivališča. Davčni zavezanec ima pravico do vračila DDV, ki mu je bil zaračunan za blago in storitve, ki so mu jih dobavili davčni zavezanci s sedežem na ozemlju Slovenije.

Davčni zavezanec predloži zahtevek za vračilo DDV pri Davčnem uradu Ljubljana. Na podlagi pooblastila lahko predloži zahtevek tudi druga oseba namesto davčnega zavezanca. Davčnemu organu se pooblastilo za zastopanje v postopku predloži pisno ali poda ustno na zapisnik. V primeru dvoma lahko davčni organ zahteva, da se pooblastilo za zastopanje overi pri notarju. Kljub pooblastilu o zastopanju lahko davčni organ zahteva od davčnega zavezanca posamezna dokazila ali izjave.

Rok za oddajo zahtevka je najpozneje v roku šestih mesecev po preteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV obračunan. Zahtevek za vračilo se nanaša na obdobje, ki ni krajše od

šestih mesecev oz. daljše od enega koledarskega leta. Najnižji zahtevani znesek za vračilo je lahko 200 €. Zahtevek se lahko nanaša tudi na obdobje, ki je krajše od šestih mesecev, če gre za preostanek koledarskega leta. V tem primeru zahtevani znesek DDV ne sme biti nižji od 25 €.

Minister za finance določi obliko in vsebino zahtevka za vračilo DDV ter pristojni davčni urad za obravnavanje in odločanje o zahtevkih. Zahtevek za vračilo DDV mora vsebovati podatke, kot jih predpisuje obrazec »Zahtevek za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji«.⁷ Potrebno ga je predložiti na predpisanem obrazcu pri pristojnem davčnem uradu. K zahtevku je potrebno priložiti:

- izvirnike računov ali uvoznih dokumentov,
- potrdilo pristojnega organa države, kjer ima sedež, da je zavezanec za DDV v tej državi, ki ni starejša od enega leta
- in pisno izjavo, da ni opravil dobave blaga oz. storitev, ki bi bila opravljena v Sloveniji z izjemo dovoljenih storitev v obdobju, za katerega vlaga zahtevek. S to pisno izjavo potrdi, da nima veljavne identifikacijske številke za DDV v državi članici vračila. Davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji, se ni potrebno identificirati za namene DDV, kadar opravlja le nabave blaga.

Vsak račun ali uvozni dokument, ki ga davčni zavezanec priloži k zahtevku, mora davčni organ ožigosati in vrniti vlagatelju v 30 dneh od prejema. O zahtevku mora davčni organ odločati v roku šestih mesecev od prejema zahtevka. Odobreno vračilo DDV mora biti povrnjeno na računa vlagatelja v Sloveniji v roku šestih mesecev od vložitve zahtevka. Vlagatelj, ki želi povrnitev odobrenega DDV na račun v tujini ali na račun druge osebe, krije stroške, ki pri tem nastanejo. Davčni zavezanec je dolžan vrniti katerikoli neupravičeno pridobljen znesek DDV.

Pravico do vračila DDV pridobi davčni zavezanec pod pogojem, da v določenem obdobju ni opravil dobav blaga ali storitev, za katere bi se štelo, da so bile opravljene v Sloveniji. Dovoljeno je opravljanje prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitev, ko gre za storitve v zvezi z uvozom blaga, katerih vrednost je vključena v davčno osnovo.⁸ Do pravice povračila DDV je upravičen tudi v primeru, ko opravlja prevoze in s prevozom povezane storitve dobave blaga in storitev, ki se nesejo v davčno skladišče v Sloveniji, za katere velja oprostitev v skladu s ZDDV-1.

Davčni zavezanec lahko uveljavlja pravico do vračila DDV tudi, če je v predpisanem obdobju opravljal **prevozne in s prevozom povezane storitve** dobave blaga, za katere se šteje, da so bile opravljene na ozemlju Slovenije, v zvezi s naštetimi dobavami, za katere velja oprostitev:

- Dobave blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti prodajalec ali druga oseba za njegov račun.
- Dobave blaga, ki ga iz Slovenije odpelje kupec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije, v namembni kraj zunaj Skupnosti razen blaga, ki ga prevaža kupec sam za namene opremljanja, oskrbovanja z gorivom ali drugo oskrbovanje zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerikoli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo.

⁷ Primer zahtevka za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Slovenije, se nahaja v Prilogi 4.

⁸ Davčna osnova vključuje postranske stroške kot so: provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza ter postranske stroške, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj na ozemlju Skupnosti, pod pogojem, da je kraj znan že v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

- Dobave blaga pooblaščenim organizacijam, ki ga nato izvozijo iz Skupnosti za namene človekoljubnih in dobrodelnih dejavnosti.
- Storitve dodelave blaga, ki je bilo uvoženo prav s tem namenom, vendar pa je storitev dodelav oproščena, le če naročnik nima sedeža na ozemlju Skupnosti ter pod pogojem, da blago odpošlje ali odpelje zunaj Skupnosti izvajalec ali naročnik oz. druga oseba za račun izvajalca ali naročnika.
- Dobave blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje plovil za plovbo na odprtem morju, ko gre za prevoz potnikov za plačilo, ali za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti oziroma, ko gre za plovila za reševanje ali pomoč na morju.
- Dobave blaga za oskrbovanje vojaških plovil, ki odplujejo iz Slovenskega ozemlja v tuja пристanišča.
- Dobave, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo, ali za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti oziroma, ko gre za plovila za reševanje ali pomoč na morju vključno z dobavo, najemom, popravilom in vzdrževanjem opreme.
- Opravljanje storitev za neposredne potrebe plovil za plovbo na odprtem morju, ko gre za prevoz potnikov za plačilo ali za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti oziroma ko gre za plovila za reševanje ali pomoč na morju.
- Dobave blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo.
- Dobave, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena, ali se pri tem uporablja.
- Opravljanje storitev za neposredne potrebe zrakoplovov in njihovega tovora, ki jih uporabljajo letalske družbe za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo.
- Dobave blaga ali storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov.
- Dobave blaga ali storitev mednarodnim organizacijam in članom teh organizacij pod pogoji, določenimi s mednarodno pogodbo o ustanovitvi organizacij oz. s pogodbo o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo.
- Dobave blaga ali storitev, ki so opravljene v Sloveniji, za namene oboroženih sil drugih držav, ki so pogodbenice Severnoatlantske zveze ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin pod pogojem, da sodelujejo pri skupni obrambi, ki so opravljene v Sloveniji.
- Dobave blaga ali storitev oboroženim silam oz. spremnemu civilnemu osebju ali za oskrbovanje njihovih menz ali kantin v drugo državo članico, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze z izjemo namembne države članice.
- Dobave zlata centralnim bankam.
- Storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe in pod pogojem, ko gre za storitve iz zgornjih alinej, ki so opravljene znotraj Skupnosti. Vendar pa ta oprostitve ne velja za storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnika ter za storitve, ki se opravljajo v drugih državah članicah.
- Zgoraj navedene storitve so prav tako oproščene storitve tudi, če jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe, vendar pa to ne velja za storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnika, opravljenih v drugih državah članicah.
- Te oprostitve se lahko uveljavlja le za blago ali storitve, kadar niso namenjene končni potrošnji in je znesek DDV, ki se obračuna ob zaključku postopkov enak znesku DDV, ki bi se obračunal, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena v Sloveniji.

Davčni zavezanec ima pravico do vračila DDV, če so mu drugi davčni zavezanci v Sloveniji dobavili blago oz. storitve, za katere je plačal DDV oziroma, če je plačal DDV ob uvozu blaga v Slovenijo in to blago oz. storitve uporablja za namene dobav iz prejšnjega odstavka.

Pravico do vračila DDV ima davčni zavezanec, če mu je bil zaračunan DDV za blago oz. storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali mu je bil zaračunan ob uvozu blaga v Slovenijo pod pogojem, da se to blago oz. storitve uporablja za namene opravljanja storitev, za katere mora DDV plačati izključno oseba, kateri so bile opravljene te storitve kot to določa 3. točka prvega odstavka 76. člena ZDDV-1.

Davčni zavezanec ima pravico do vračila DDV, če se blago in storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, uporablja za namene svoje ekonomske dejavnosti zunaj Slovenije in bi bil upravičen do odbitka DDV, če bi jih uporabljal v Sloveniji.

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je upravičen do povračila DDV, zaračunanega za blago in storitev, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, če izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa ZDDV-1 glede pravice do odbitka DDV.

Davčni zavezanci, ki imajo sedež v državah izven Skupnosti, so upravičeni do povračila, če obstaja vzajemnost.

4 POSTOPEK VRAČILA DDV SLOVENSKIM DAVČNIM ZAVEZANECM PLAČANEGA V DRŽAVAH ČLANICAH EU

Gospodarska zbornica Slovenije (v nadaljevanju GZS) ima večletne izkušnje v zvezi s povračilom v tujini plačanega DDV slovenskim davčnim zavezancem. Za izvedbo postopka vračila DDV lahko slovenski davčni zavezanci pooblastijo GZS, ki bo namesto njih vložila predpisano vlogo z dokazili pri pristojnem tujem davčnem organu ter izvedla vse potrebne postopke.

Podjetja, ki pooblastijo GZS, posredujejo GZS osnovne podatke⁹ in dokazila, med drugim tudi originalno potrdilo, da so davčni zavezanci za DDV. Omenjeno potrdilo dobijo pri pristojnem davčnem uradu, kjer so vpisani v register zavezancev, veljavnost le-tega pa je eno leto od dneva izdaje in je sestavljen v enem od jezikov EU. Potrdilo mora vsebovati: naziv in naslov pristojnega davčnega urada, naziv in naslov podjetja, dejavnost podjetja, identifikacijska številka za DDV, datum ter podpis in žig davčnega organa. Poleg tega je potrebno priložiti tudi originalne fakture ter spremni dopis z navedenim številom poslanih faktur za posamezno državo. Davčni zavezanec pooblasti GZS s pooblastilom, da namesto njega pri tujem davčnem organu vloži omenjeno vlogo, ki mora biti v angleškem jeziku oz. uradnem jeziku tuje države, odvisno od zahtev posamezne države članice.¹⁰ Za sam začetek postopka pa je potrebna izpolnjena naročilnica.¹¹

Slovenski davčni zavezanci imajo pravico zahtevati vračilo v tujini plačanega DDV za blago in storitve, ki so namenjene njihovi poslovni dejavnosti pod pogojem, da nimajo sedeža svoje

⁹ Primer obrazca z osnovnimi podatki podjetja je v Prilogi 5.

¹⁰ Primer pooblastila v nemškem jeziku je v Prilogi 6. V Prilogi 7 je primer pooblastila v angleškem jeziku. V Prilogi 8 pa se nahaja primer pooblastila za Veliko Britanijo.

¹¹ Primer naročilnice je v Prilogi 9.

gospodarske dejavnosti, niti stalne poslovne enote, iz katere opravljajo poslovne transakcije, niti nimajo svojega stalnega ali običajnega bivališča v tej drugi državi, v kateri ne smejo opravljati prometa blaga ali storitev v tem obdobju. Izjema so le prevozne in s prevozom povezane storitve ter storitve, za katere davek plača izključno oseba, kateri so bile te storitve opravljene. Povračilo se lahko zahteva za stroške: poslovnih potovanj, udeležbe na sejnih, razstavah, posvetih, izobraževanjih, vzdrževanja, nabave opreme, marketinga, oglaševanja, svetovanja, goriva in cestnine pri cestnem prevozu.

Načeloma se pravica do vračila DDV od posameznih stroškov presoja po kriterijih, ki se v določeni državi uporabljajo za ugotavljanje pravice do odbitka DDV davčnim zavezancem. To pomeni, da je v določeni državi možno prejeti vračilo DDV od določenih stroškov (npr. gorivo za osebne avtomobile) le, če imajo tudi domači zavezanci te države pravico do odbitka tega DDV. Države članice imajo določeno diskrecijo pri določanju, od katerih stroškov je DDV odbiten. DDV od goriva je v določenih državah odbiten, v določenih pa spet ne. Nekatere države kot so Grčija, Irska, Latvija, Poljska, Slovenija in Slovaška ne vračajo DDV plačanega za gorivo. Nekatere države DDV povrnejo vendar z določenimi omejitvami. Te države so Belgija, Češka, Danska in Italija. Nobenih omejitev glede povračila DDV za gorivo pa nimajo naslednje države: Avstrija, Ciper, Estonija, Finska, Francija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Nemčija, Nizozemska, Portugalska, Španija, Švedska in Velika Britanija. Povrnitev DDV za gorivo načeloma lahko zahtevajo vsi davčni zavezanci. Ponekod je odbiten DDV samo od tovornih in drugih neosebni vozil, druge pa tudi od osebnih vozil.

Povračila se ne more zahtevati za stroške nakupa blaga in storitev, ki so namenjeni za osebne ali razvedrilne namene. V nekaterih državah imajo v nacionalnih zakonodajah in predpisih določene izjeme od tega pravila in pogoje, pod katerimi lahko zahtevajo vračilo. Velika Britanija, Belgija, Norveška so primeri držav, s katerimi GZS dobro sodeluje. Te države imajo pogoje za vračilo objavljene na svojih spletnih straneh, vloge pa tudi ni potrebno oddati v njihovem uradnem jeziku, ampak v angleškem jeziku. Poleg tega so dostopni tudi za vprašanja, saj redno odgovarjajo na elektronska sporočila. Nekatere države, na primer Češka, pa določajo pogoje za vračilo, ki otežujejo postopek vračila DDV. Vlogo je potrebno oddati v njenem uradnem jeziku, ki jo lahko odda le zastopnik, ki je vpisan v register zastopnikov.

Cena izvedbe tega postopka je le določen odstotek od povrnjenega davka. Stroške izvedbe postopka podjetje plača šele, ko dobi sredstva nakazana na svoj transakcijski račun. V primeru, da GZS ni bila uspešna v postopkih za povračilo davka, davčnemu zavezancu ni potrebno poravnati nobenih stroškov v zvezi s tem. Člani GZS so deležni posebnega popusta. V Tabeli 1 je veljavni cenik GZS, ki velja od 1.1.2009.

Tabela 1: Veljavni cenik GZS za izvedbo postopka povrnitve davka

Znesek povrnjenega davka	Stroški storitve na zahtevek za posamezno državo	
	Člani GZS	Nečlani GZS
do 1.500,00 €	10%, vendar vsaj 80 €	15%, vendar vsaj 150 €
od 1.500,01 € do 3.000,00 €	8%	12%
od 3.000,00 €	7%	10%

Vir: Gospodarska zbornica Slovenije, 2009.

V letu 2008 je GZS vložila zahtevke v skupni višini 200.000 €. Od tega je bilo odobrenih zahtevkov za 170.000 € in zavrnjenih zahtevkov za 30.000 €. Pri tem je potrebno upoštevati

dejstvo, da je čas reševanja vloženih zahtevkov od šest do devet mesecev ter da je potrebno zahtevke vložiti do 30. junija tekočega leta za račune iz preteklega leta, zato se podatki za leto 2008 nanašajo na zahtevke iz leta 2007. Zahtevki, ki so bili zavrnjeni, so bili največkrat zaradi pomanjkljivosti računov, ker niso vsebovali vseh zahtevanih elementov.

GZS vloži v Nemčijo, Italijo in Avstrijo 95% vseh zahtevkov za povračilo DDV, preostale zahtevke pa vloži v druge države kot so Belgija, Francija, Velika Britanija, Poljska, Norveška in Hrvaška.

5 POVRAČILO PLAČANEGA DDV SLOVENSKIM DAVČNIM ZAVZENCAM V DRŽAVAH IZVEN EU

Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti, opravijo države članice, če je vzpostavljena vzajemnost glede vračila DDV, torej pod pogojem, da tretje države odobravajo podobne ugodnosti glede prometnih davkov. Možnost vračila DDV davčnim zavezancem, ki v tretjih državah nabavljajo blago in storitve ali uvažajo blago, je odvisna od predpisov, ki so veljavni v tej državi ter od obstoja vzajemnosti.

Slovenija ima vzpostavljeno vzajemnost pri vračilu davka s Kanado, Irsko, Islandijo, Izraelom, Japonsko, Južno Korejo, Lihtenštajnom, Makedonijo, Norveško in Švico, s Hrvaško in Turčijo pa imamo vzpostavljeno delno vzajemnost.¹² Vračilo DDV lahko slovenski davčni zavezanci uveljavljajo na Hrvaškem za nabave blaga in storitev za najem razstavnega prostora, preskrbo razstavnega prostora z električno energijo, vodo, plinom, gretjem, hlajenjem, telefonskimi in telekomunikacijskimi priključki, za urejanje in popravilo razstavnega prostora in stroške parkiranja. V Turčiji lahko slovenski davčni zavezanci zahtevajo vračilo DDV, ki so ga plačali pri nabavah blaga in storitev, ki se nanašajo na transportno dejavnost in na sodelovanje na sejnih in razstavah. Vzajemnosti pa ni vzpostavljene s Rusijo, Srbijo in Črno goro ter Bosno in Hercegovino.

6 TEŽAVE PRI IZVAJANJU POSTOPKA POVRAČILA DDV V PRAKSI

Davčni zavezanci in davčni organi se pri postopkih vračila DDV srečujejo z nesoglasji zaradi različnega tolmačenja zakonodaje posamezne države članice. V nadaljevanju bom predstavila nesporazume, do katerih prihaja v praksi zaradi napačnega tolmačenja slovenske zakonodaje glede postopka vračila DDV tujim davčnim zavezancem.

6.1 NESPORAZUM PRI VRAČILU DDV ZAVEZANCU, KI NIMA SEDEŽA V RS ZARADI PREDPISANIH SESTAVIN RAČUNA

V praksi je leta 2002 prišlo do spora zaradi predpisanih sestavin računa pri vračilu DDV zavezancu, ki nima sedeža v RS. Davčni zavezanec je pri Davčnem uradu Ljubljana vložil zahtevek za vračilo DDV in predložil v prilogi račune, po katerih je bil DDV obračunan. Na računih ni bilo podatka o vrsti in količini prodanega blaga oz. opravljenih storitvah. Davčna uprava RS je z odločbo zavrnila zahtevek za vračilo.

Davčni zavezanec je podal tožbo na odločbo davčnega organa in predlagal, da sodišče samo odloči o zahtevku oziroma, da izpodbijano odločbo odpravi in vrne v ponovni postopek. V

¹² Stanje vzajemnosti na dan 21.2.2007 med Slovenijo in tretjimi državami.

tožbi navaja, da je predložil zahtevek, originalne račune in potrdilo, da je zavezanec za DDV v Avstriji ter tako izpolnil vse zahteve, ki jih določa 54. člen Zakon o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju ZDDV) in Pravilnik o izvajanju zakona o DDV (v nadaljevanju Pravilnik). V tožbi tudi navaja, da ZDDV v poglavju o vračilu DDV, ne govori o vsebini računa, zato ni razloga za zavrnitev.

Sodišče je tožbo davčnega zavezanca zavrnilo, saj je bila le-ta neutemeljena. V obrazložitvi sodišče navaja, da 54. člen ZDDV določa, da lahko davčno ugodnost vračila vstopnega DDV uveljavlja le davčni zavezanec, ki nima sedeža v RS in mu je bil DDV zaračunan za opravljen promet blaga oz. storitev s strani davčnih zavezancev v Sloveniji, ali pa mu je bil zaračunan ob uvozu v Slovenijo, ob pogojih in na način, določen z ZDDV. Davčni zavezanec je k zahtevku priložil račune, ki so mu bili izdani s strani davčnih zavezancev v Sloveniji, vendar pa niso vsebovali podatka o vrsti in količini prodanega blaga kot to določa 5. točka 34. člena ZDDV. Po tem členu so obvezne sestavine računa, ki se izdaja davčnemu zavezancu: kraj in datum izdaje, zaporedna številka računa, firma oz. ime in sedež oz. stalno prebivališče, davčna številka prejemnika blaga oz. storitve, datum odpošiljanja blaga oz. opravljenih storitev, podatke o vrsti in količini prodanega blaga oz. opravljenih storitev, podatke o vrsti in količin prodanega blaga oz. opravljenih storitev, cena blaga oz. storitve brez DDV, stopnja DDV, znesek DDV ter vrednost z vključenim DDV.

6.2 NESPORAZUM ZARADI MANJKAJOČIH SESTAVIN NA RAČUNU

Leta 2004 je prišlo do podobnega spora zaradi manjkajoči sestavini na računu. Davčni zavezanec je k zahtevku za vračilo DDV predložil račune, iz katerih je bilo razvidno, kdaj so bile storitve opravljene. Davčni organ je vračilo za DDV zavrnil z utemeljitvijo, da račun ni vseboval podatka o datumu opravljene storitve. Zoper odločbo davčnega organa, je davčni zavezanec podal pritožbo, v kateri je navedel, da je datum opravljene storitve razviden iz računa. Davčni organ pa je njegovo pritožbo zavrnil. V obrazložitvi je navedel, da račun ni vseboval podatka datuma odpošiljanja blaga oz. opravljanja storitev, ki je obvezna sestavina računa. Na računu so sicer zapisani datumi, vendar pa ni natančno izkazano, da so to datumi opravljanja storitev. Menijo, da se te datumi nanašajo na neke druge račune. Davčni zavezanec je nato podal tožbo v upravnem sporu zaradi nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. Upravno sodišče RS je s sklepom zavrglo pritožbo kot prepozno. Zoper sklep je davčni zavezanec podal pritožbo, o kateri je odločalo Vrhovno sodišče RS. V obrazložitvi davčni zavezanec navaja, da je iz računa jasno razvidno, kdaj so bile storitve opravljene, saj je po posameznih alinejah naveden tako datum opravljene storitve kot tudi številka računa, ki ga je na podlagi opravljene storitve posredovanja izdal davčni zavezanec za prodano blago, vrednost prodanega blaga ter vrednost provizije, ki je določena kot odstotek od vrednosti prodanega blaga. Navedbo teh podatkov na računu utemeljuje s tem, da je pri storitvah posredovanja že zaradi same narave storitev nesporno, da je storitev posredovanja opravljena šele takrat, ko je blago dejansko tudi prodano. Davčni zavezanec meni, da so na računu vsi podatki, ki jih zahteva ZDDV. Sodišče je njegovo tožbo zavrnilo, ker predloženi račun ne zadostuje vsem zahtevam ZDDV. Sodišče se sicer strinja, da je iz zahtevka za vračilo DDV in predloženega računa razviden datum opravljene storitve, zato utemeljitev davčnega organa o zavrnitvi zahtevka ni bila pravilna, vendar pa je sodišče odkrilo drugo pomanjkljivost. Račun ni bil izdan v skladu s prvim odstavkom 19. člena ZDDV, ki določa, da mora davčni zavezanec obračunati DDV takrat, ko je storitev opravljena. V obravnavanem primeru davčni zavezanec tega ni upošteval, saj so bile storitve opravljene nekaj mesecev prej, preden je bil izdan račun. Slovenski davčni zavezanec je sicer izdal račun za plačilo storitve, vendar ne takrat, ko so bile le-te opravljene. Čas obračuna DDV je bistven, saj takrat nastane pravica do odbitka vstopnega davka, zato se kot obvezna sestavina računa zahteva tudi podatek o datumu

opravljene storitve. Davčni zavezanec namreč lahko odbije vstopni DDV le v davčnem obdobju, v katerem je prejel račune za storitve, ki so mu jih opravili drugi. Sodišče je tožbo kot neutemeljeno zavrnilo.

6.3 PREPOZNA VLOŽITEV ZAHTEVKA ZA VRAČILO DDV

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Slovenije, ima pa ga v drugi državi članici, je dne 30.12.2002 vložil zahtevek za vračilo DDV pri pristojnem davčnem uradu. K zahtevku je priložil pet računov, od katerih so bili trije izdani dne 16.10.2001, dva pa dne 28.12.2001. Davčni zavezanec je podal pritožbo na odločbo Davčnega urada, da se zahtevku ne ugotovi. Davčni urad se v obrazložitvi sklicuje na prvi odstavek 54. člena ZDDV in na Pravilnik, ki v šestem odstavku 120. člena določa, da se zahtevek za vračilo predloži Davčnemu uradu Ljubljana najkasneje v roku šestih mesecev po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV obračunan. Ta določba Pravilnika je začela veljati s 1.10.2002, ko je prišlo do spremembe prejšnjega pravilnika. Na podlagi priloženih računov je razvidno, da je bil DDV obračunan v letu 2001, zato je bil šestmesečni rok za vložitev zahtevka do vključno 30.6.2002. V obrazložitvi davčni urad tudi navede, da je enaka zahteva glede roka vložitve veljala že v prejšnjega pravilniku. Davčni zavezanec je sprožil upravni spor. V tožbi navaja, da se je seznanil s pravico do vračila DDV, ko je pooblastil davčno svetovalko za ureditev vračila DDV. Sodišče je tožbo zavrnilo kot neutemeljeno, saj je davčni zavezanec vložil zahtevek za vračilo DDV 30.12.2002 in zraven priložil pet računov, ki so bili izdani leta 2001. 54. člena ZDDV daje podlago za vložitev zahtevka za vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji, vendar pa podrobnejše pogoje za vložitev omenjenega zahtevka določa Pravilnik. Sodišče ugotavlja, da je davčni organ pravilno uporabil Pravilnik in je nesporno, da je rok zamujen. Navedba davčnega zavezanca, da ni bil seznanjen s pravico do vračila DDV, po mnenju sodišča ni zadosten razlog za opravičilo.

7 SPREMEMBE OSME DIREKTIVE

Direktiva 79/1072/EGS se s 1. januarjem 2010 razveljavi, zato se uporablja le za zahtevke, vložene do vključno 31. decembra 2009. S 1. januarjem 2010 začne veljati Direktiva 2008/9/ES za vse zahtevke vložene po 31. decembru 2009.

Obstoječi postopek vračila DDV se bo z Direktivo Sveta 2008/9/ES posodobil, vendar pa ne bo spreminjal temeljnih načel, določenih s Osmo direktivo. Do sprejetja nove direktive je prišlo zaradi težav, s katerimi so se srečevali pri upoštevanju določil Osme direktive. V vsaki državi članici veljajo različna pravila in postopki pri vračilu DDV. Tako vsak postopek zahteva veliko truda zaradi številnih formalnih in neformalnih zahtev in preprek, ki otežujejo in podaljšujejo postopek vračila DDV. V praksi obstoječa pravila povzročajo težave tako upravnim organom držav članic kot tudi podjetjem, zato Direktiva Sveta 2008/9/ES predvideva poenotenje in poenostavitev celotnega postopka.

S novo direktivo se bodo poenotila pravila za obravnavo in vsebino zahtevkov in prilog. V vseh državah članicah se bodo poenotili roki za vložitev in obravnavo zahtevka ter rok za vračilo DDV-ja. Za vse države članice bo veljalo enako obdobje, za katerega se bodo vlagali zahtevki in enaki minimalni zneski DDV za povračilo. Pokazala se je potreba po spremembi rokov, v katerih je potrebno obvestiti podjetja o odločitvah, ki se nanašajo na zahtevke za vračilo. Z novo direktivo želijo izboljšati položaj podjetij v smislu, da bodo upravičeni do obresti, če jim države članice prepozno vrnejo davek. Izboljšala pa naj bi se tudi pravica podjetij do pritožbe. Celoten postopek je potrebno posodobiti z uporabo modernih tehnologij,

zato bo pomembna novost tudi elektronska oddaja zahtevka in prilog, ki bodo zmanjšali papirologijo.

Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februar 2008, določa podrobna pravila za vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici. Svet EU je pri sprejetju te direktive upošteval Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, predlog Komisije ter mnenja Evropskega parlamenta in Evropskega ekonomsko-socialnega odbora.

Direktiva Sveta 2008/9/ES pri opredeljevanju davčnega zavezanca ne prinaša nobenih novosti. Davčni zavezanec, ki želi vložiti zahtevek za vračilo, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- v obdobju vračila v državi članici vračila ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, niti ni imel svojega bivališča ali običajnega kraja bivanja
- ter v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitve, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno, ali so bile opravljane v državi članic vračil, z izjemo dovoljenih dobav blaga in opravljanja storitev.

V obdobju, za katerega davčni zavezanec zahteva povračilo DDV, lahko opravlja naslednje dobave blaga oz. storitve, za katere se šteje, da so bile opravljene v državi članici vračila:

- opravljanje prevoznih storitev in s tem povezanih storitev, ki so oproščene v skladu s Direktivo 2006/112/ES,
- opravljene dobave blaga in storitev, za katere je v skladu s Direktivo 2006/112/ES plačal DDV prejemnik blaga oz. storitev.

Davčni zavezanec lahko zahteva vračilo plačanega DDV v državi članic, v kateri nima sedeža poslovanja, če ga ima v drugi državi članici. Država članica vračila je država, v kateri je bilo davčnemu zavezancu zaračunan DDV:

- za blago, ki so mu ga dobavili, drugi davčni zavezanci v državi članici vračila,
- za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v državi članici vračila ali
- za uvoz blaga v državo članico vračila.

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila ima pravico do vračila pod pogojem, da opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka v državi, kjer ima sedež poslovanja.

Zahtevek za vračilo predloži davčni zavezanec v državi članici, kjer ima sedež, preko elektronskega portala ter naslovi ta elektronski zahtevek na državo članico vračila. Vsebina zahtevka bo razdeljena na dva razdelka, ki bosta vključevala podatke o vlagatelju in o računih.

Obvezni podatki o vlagatelju, ki jih mora vsebovati zahtevek za vračilo:

- ime in polni naslov vlagatelja,
- elektronski naslov,
- opis poslovne dejavnosti vlagatelja,
- obdobje vračila, na katerega se zahtevek nanaša,
- izjava vlagatelja,¹³

¹³ Izjava vlagatelja je izjava, da v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev v državi, v kateri vlaga zahtevek za vračilo DDV.

- identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko vlagatelja in
- podatke o bančnem računu, vključno s kodama IBAN¹⁴ in BIC.¹⁵

Vlagatelj mora v zahtevku za vsak račun ali uvozni dokument navesti naslednje podatke:

- ime in polni naslov dobavitelja,
- identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko dobavitelja, katero mu določi država članica vračila, razen pri uvozu,
- predpono države članice vračila, razen pri uvozu,¹⁶
- datum in številko računa ali uvoznega dokumenta,
- davčna osnovo in znesek DDV v valuti države članice,
- znesek odbitnega DDV v valuti države članice, ki je izračunan v skladu s 5. členom in drugim odstavkom 6. člena direktive Sveta 2008/9/ES,
- odbitni delež v odstotkih izračunan na podlagi 6. člena direktive Sveta 2008/9/ES, kadar je potrebno in
- vrsto pridobljenega blaga ali storitve z ustrezno oznako.

V zahtevku za vračilo je potrebno pridobljeno blago in storitve označiti z ustrezno številko. V Tabeli 2 so podane oznake za posamezno vrsto blaga.

Tabela 2: Oznake za vrsto pridobljenega blaga in storitev

1	gorivo
2	najem prevoznega sredstva
3	izdatki za prevozna sredstva, vendar ne za blago in storitve pod oznakama 1 in 2
4	cestnine in povračila za uporabo cest
5	potni stroški (npr. stroški za taksi ali stroški javnega prevoza)
6	nastanitev
7	hrana, pijača in restavracijske storitve
8	vstopnine za sejem in razstave
9	izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo in zabavo
10	drugo*

Legenda:*Pod to oznako je potrebno navesti vrsto dobavljenega blaga in opravljenih storitev.

Vir: Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici, 2008.

Države članice vračila imajo možnost zahtevati, da vlagatelj k oznakam za vrsto pridobljenega blaga ali storitve doda še elektronsko kodirane informacije. Vendar le, kadar je to potrebno zaradi omejitev pravice do odbitka vstopnega davka, kadar Svet soglasno na predlog Komisije dovoli katerikoli državi članici, da uvede posebne ukrepe za poenostavitev postopka obračunavanja davka ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

¹⁴ IBAN je mednarodna številka bančnega računa.

¹⁵ BIC je bančna identifikacijska koda, ki se skupaj z IBAN uporablja za identifikacijo bančnih računov v mednarodnem poslovanju.

¹⁶ Vsaka identifikacijska DDV številka vsebuje predpono, s katero je mogoče identificirati državo članico, ki jo je izdala.

Poleg zahtevka za vračilo v elektronski obliki lahko zahtevajo države članice vračila še kopije računa oz. uvoznega dokumenta pod pogojem, da je na računu ali uvoznem dokumentu davčna osnova v višini najmanj 1000 € ali v protivrednosti v nacionalni valuti. V primeru računa za goriva pa je dovolj, da je davčna osnova najmanj 250 € ali v protivrednosti v nacionalni valuti.

Vsaka država članica lahko sama določi, v katerem jeziku mora vlagatelj navesti podatke v zahtevku.

V Osmi direktivi ni pojasnjena povrnitev DDV za družbe, ki obračunavajo odbitni delež. Na Davčnem uradu Ljubljana so pojasnili, da povrnejo celotni DDV, saj ne zahtevajo, da bi davčni zavezanec navedli odbitni delež v vlogi. Kljub temu, pa bi morala družba, ki obračunava odbitni delež, zahtevati le znesek DDV, ki ga je upravičena zahtevati na podlagi svojega odbitnega deleža. V primeru, da družba obračunava odbitni delež, in se prejet račun oz. vstopni DDV nanaša na »mešane« dejavnosti, zavezanec zahteva znesek DDV, ki ga je upravičen zahtevati na podlagi svojega odbitnega deleža. Samega podatka o odbitnem deležu zavezanec ni dolžan navajati na obrazcu, je pa dolžan zahtevati ustrezen znesek vračila in v primeru, da zahteva previsok znesek DDV, tudi odgovarja državi vračila.

V Direktivi Sveta 2008/9/ES pa je določeno, da se povrne le odbitni delež. Tako lahko davčni zavezanec, ki v državi članici, kjer ima sedež, opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka in transakcije, za katere nima pravice do odbitka, lahko zahteva povračilo DDV le za tisti del DDV, ki v državi članici sedeža velja za transakcijo s pravico do odbitka. Tako bodo morali davčni zavezanci od 1.1.2009 v vlogi navesti tudi odbitni delež. Odbitni delež se določi kot ulomek, ki vsebuje v števcu skupni znesek obdavčenega letnega prometa brez DDV, v imenovalcu pa skupni znesek celotnega letnega prometa brez DDV. Odbitni delež, ki se določi na letni podlagi kot odstotek, se zaokroži na število, ki ne presega naslednjega celega števila.

V primeru, ko se odbitni delež prilagodi oz. spremeni, zahtevek za vračilo pa je že vložen ali celo povrnjen, mora vlagatelj predložiti popravek zneska, ki je predmet zahtevka oz. je že povrnjen. Popravek se upošteva le, kadar se za odbitni delež upošteva začasni delež, ki je določen na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Kadar pa ni bilo takšnih transakcij v preteklem letu, določi davčni zavezanec začasni delež na podlagi svojih napovedi. Odbitki, ki so izračunani na podlagi začasnega deleža se popravijo, ko se določi končni delež v naslednjem letu. Popravek poda v zahtevku za vračilo v koledarskem letu, ki sledi zadevnemu obdobju vračila. Popravek posreduje v obliki posebnega zahtevka prek elektronskega portala vzpostavljenega s strani države članice sedeža.

Direktiva 2008/9/ES določa, se zahtevek za vračilo nanaša na:

- nakupe blaga ali storitev, ki so bili zaračunani v obdobju vračila, obveznost obračuna DDV pa je nastala pred obdobjem ali v obdobju izdajanja računov, ali pa je obveznost obračuna DDV nastala v obdobju vračila, če so bili nakupi zaračunani pred obveznostjo obračuna davka,
- uvoz blaga v obdobju vračila in
- račune ali uvozne dokumente, ki niso zajeti v prvih dveh alinejah in se nanašajo na transakcije opravljene v zadevnem koledarskem letu.

Nova direktiva predvideva nov rok za oddajo zahtevkov. Vlagatelj vloži zahtevek za vračilo v državi članici, kjer ima sedež, najpozneje do 30. septembra koledarskega leta, ki sledi

obdobju vračila. Zahtevki mora vsebovati vse potrebne podatke, v nasprotnem primeru ne velja za predloženi zahtevki. Ko država članica prejme zahtevki, takoj pošlje vlagatelju elektronsko potrdilo o prejemu.

Obdobje vračila, na katerega se zahtevki nanaša, se s spremembo direktive ne spremeni. Še vedno ne sme biti krajše od treh koledarskih mesecev in daljše od enega koledarskega leta. Zahtevki za vračilo se lahko nanašajo tudi na obdobje krajše od treh mesecev, če gre za preostanek koledarskega leta.

Znesek za vračilo DDV se bo po novem lahko uveljavlja za najmanj 400 € ali protivrednosti v nacionalni valuti, če gre za obdobje, ki je krajše od enega koledarskega leta in daljše od treh mesecev. Za obdobje vračila enako koledarskemu letu ali preostanku koledarskega leta, pa znesek DDV ne sme biti manjši od 50 € ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Direktiva 2008/9/ES določa, da zahtevka za vračilo država članica ne posreduje državi članici vračila v primeru, ko vlagatelj v državi članici, kjer ima sedež, v obdobju vračila:

- ni davčni zavezanec za namene DDV,
- dobavlja blago oz. opravlja storitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu ali za katere velja oprostitev v skladu s Aktoma o pristopu Bolgarije in Romunije iz leta 2005 in velja oprostitev brez pravice do odbitka DDV v predhodni fazi,
- uveljavlja oprostitev plačila davka za mala podjetja,
- ali uveljavlja pravico do pavšalnega nadomestila za kmete.

Če država članica, v kateri ima vlagatelj sedež, iz zgoraj navedenih razlogov, ne posreduje zahtevka državi članici vračila, mora o svoji odločitvi vlagatelja uradno obvestiti v elektronski obliki.

Ko država članica vračila prejme zahtevki, takoj v elektronski obliki uradno obvesti vlagatelja o datumu prejema zahtevka. V roku štirih mesecev od prejema zahtevka mora država članica vračila vlagatelja obvestiti o svoji odločitvi o odobritvi ali zavrnitvi zahtevka.

Država članica vračila lahko v obdobju štirih mesecih zahteva dodatne informacije v elektronski obliki od vlagatelja ali od pristojnih organov države članice, kjer ima vlagatelj sedež. Dodatne informacije lahko zahteva, kadar nima dovolj informacij za odločitev glede celotnega zahtevka za vračilo ali dela tega zahtevka. V primeru, ko želi dodatne informacije od osebe, ki ni vlagatelj ali pristojni organ države članice, se posreduje zahtevane podatke v elektronski obliki le, če ima prejemnik to na voljo. Kadar država članica upravičeno dvomi o veljavnosti in pravilnosti določenega zahtevka, lahko od vlagatelja zahteva še druge dodatne informacije, vključno s izvornikom ali kopijo ustreznega računa ali uvoznega dokumenta, ne glede na pogoj, da je na računu ali uvoznem dokumentu davčna osnova v višini najmanj 1000 € oz. v primeru računa za goriva 250 €. Vse dodatne informacije, ki jih zahteva država članica, morajo biti posredovane v roku enega meseca od datuma, ko je oseba prejela zahtevo za dodatne informacije. Ko država članica vračila prejme vse zahtevane informacije, mora o svoji odločitvi o odobritvi ali zavrnitvi zahtevka obvestiti vlagatelja v roku dveh mesecev od prejema zahtevanih informacij. Če pa država članica vračila ne dobi zahtevanih informacij, pa obvesti vlagatelja o svoji odločitvi v roku dveh mesecih od datuma, ko je oseba prejela zahtevki za dodatne informacije. V vsakem primeru je rok za odločitev glede celotnega zahtevka ali dela tega zahtevka šest mesecev od datuma prejema zahtevka. V primeru, ko država članica vračila zahteva še druge dodatne informacije, vlagatelja obvesti o svoji odločitvi v roku osmih mesecev od prejema zahtevka za vračilo.

Odobreni znesek država članica vračila nakaže najpozneje v roku desetih delovnih dni od izteka roka štirih mesecev, ko prejme zahtevek za vračilo oz. v primeru zahtevanih dodatnih informacij pa od izteka roka dveh mesecev po prejemu zahtevanih informacij.

Kadar država članica vračila zamuja z plačilom, je dolžna poravnati še obresti na znesek vračila, ki se obračunavajo od dne, ki sledijo zadnjemu dnevu plačila. Zamudnih obresti ni dolžna plačati le, ko vlagatelj državi članici vračila ni v predpisanem roku podal zahtevanih informacij. Obrestna mera mora ustrezati veljavni obrestni meri v državi članici vračila, ki mora biti v skladu z zakonodajo in se uporablja pri vračilih DDV davčnim zavezancem, ki imajo sedež v tej državi članici. Če v skladu z nacionalno zakonodajo obresti niso plačljive v zvezi z vračilom davčnim zavezancem, pa se obračunajo obresti, ki se uporabljajo za zamude pri plačilih DDV davčnih zavezancev.

Država članica vračila izplača vračilo v svoji državi. Na podlagi vlagateljeve prošnje se vračilo lahko izplača v kateri koli drugi državi članici, vendar se znesek vračila zmanjša za bančne stroške za prenos.

V primeru, ko država članica vračila upošteva prilagoditev predhodnega zahtevka za vračilo na podlagi posebnega zahtevka, se sprememba upošteva s povišanjem ali znižanjem vrnjenega zneska ali s samostojnim plačilom ali izterjavo.

V obvestilu o zahtevku, ki je zavrnjen v celoti ali deloma, poda država članica vračila vzroke za zavrnitev. V tem primeru ima vlagatelj možnost pritožbe pri pristojnih organih države članice vračila. Pritožbo poda v obliki in v rokih, ki so v skladu s predpisi za pritožbe glede zahtevkov za vračilo, kot veljajo za osebe s sedežem v tej državi članici.

Kadar odločitev o zahtevku za vračilo ni bila sprejeta v predpisanem roku, se razume, da odločitev o zahtevku ni bila ne odobrena ne zavrnjena. Vlagatelj ima pravico do vseh upravnih in sodnih postopkov, do katerih imajo pravico davčni zavezanci, ki imajo sedež v tej državi članici. V primeru, ko takih postopkov ni, pa se domneva, da nesprejetje odločitve o zahtevku za vračilo pomeni zavrnitev zahtevka.

Pristojni organ v državi članic vračila sproži izterjavo zneskov, ki so bili izplačani neupravičeno. To velja v primeru vračila, ki je bil pridobljen z goljufijo ali na kakšen drug nepošten način. Pristojni organ lahko zahteva tudi plačilo denarnih kazni in obresti.

Kadar so bile vlagatelju določene upravne kazni ali obresti, ki jih ni plačal, država članica vračila začasno odloži vsa nadaljnja vračila temu vlagatelju, vendar največ do višine neplačanega zneska.

Države članice morajo zagotoviti prenos nove direktive v nacionalne pravne sisteme ter tako zagotoviti, da ne bo vsebinskih razlik med ureditvami posameznih držav članic. O tem morajo obvestiti Komisijo in jim predložiti besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki pokriva to področje.

8 PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPONITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST

Vlada RS je dne 10. julija 2009 predlaga Državnem zboru obravnavo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZDDV, v katerem bo vključena tudi Direktiva Sveta 2008/9/ES.

Obstoječi postopek vračila DDV povzroča težave tako davčnim zavezancem, ki jim sedANJI postopek predstavlja administrativno breme, kot tudi samim davčnim upravam. Poleg tega v praksi nastajajo pri vračilih DDV tudi velike zamude, zato je eden od ciljev predloga zakona poenostavitev samega postopka. Predlog zakona še naprej določa, da bo zahtevek za vračilo DDV obravnavala država članica, v kateri je bil plačan DDV. Država članica bo vračljiv znesek določala po predpisih o odbitkih, ki veljajo v tej državi članici. Vrnjeni DDV bo država članica vrnila neposredno davčnemu zavezanec, ki bo vložil zahtevek za vračilo. Predlog spremembe zakona se nanaša tudi na plačilo obresti, v primeru neplačila bi le-te tekle od dneva, ko je vračilo zapadlo, do dneva, ko je bilo vračilo izplačano.

Predlog spremembe zakona se nanaša predvsem na uporabo sodobne tehnologije za predložitev zahtevkov za vračilo DDV, saj bo po spremembi zakona davčni zavezanec predložil zahtevek za vračilo elektronsko preko spletnega portala, ki ga bo vzpostavila država članica, kjer ima davčni zavezanec sedež. Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, bo zahtevek za vračilo DDV poslal v Slovenijo preko elektronskega portala, ki je vzpostavljen v državi članici, kjer ima sedež poslovanja. Slovenski davčni zavezanec, ki bo želel povračilo DDV v drugi državi članici, bo vložil zahtevek preko elektronskega portala pri pristojnem davčnem uradu v Sloveniji. Država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež, pa bo sprožila postopek začetnega preverjanja podatkov o davčnih zavezancih v svoji zbirki podatkov. To preverjanje pa bo nadomestilo obstoječe potrdilo, s katerim država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež, potrdi status davčni zavezanec. Po začetnem preverjanju, da je vlagatelj davčni zavezanec, bo preko spletnega portala zahtevek poslan državi članici, ki mora vrniti DDV. K zahtevku za vračilo načeloma ne bo več potrebno prilagati izvornike računov oz. uvoznih dokumentov, zadostovala bo elektronska predložitev podatkov o teh dokumentih.

SKLEP

EU želi s skupnim pravom določiti skupna pravila, ki bi poenostavila postopke in zmanjšala administrativne ovire za vse, ki delujejo v evropskem gospodarskem prostoru. Davčno področje v EU je urejeno tudi z direktivami, med katerimi je pomembna Osmo direktiva, ki ureja področje vračila DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici. Pri izvajanju omenjene direktive se v praksi srečujejo s problemi tako davčni zavezanci kot tudi davčni organi, zato je Evropski Svet sprejel novo direktivo, s katero želi določiti bolj natančna pravila ter tako odpraviti pomanjkljivosti, ki jih vsebuje Osmo direktiva.

Osmo direktiva Sveta o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih, ki je bila sprejeta 6. decembra 1979, določa postopke za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države. Namen Osme direktive je urediti postopke, s katerimi davčni zavezanec, katerega sedež je na ozemlju ene izmed držav članic, lahko uveljavlja pravico do vračila davka, ki mu je bil zaračunan ob nakupu blaga ali storitev v drugi državi članici, ali pa ga je plačal ob uvozu v to drugo državo članico. Davčni zavezanec, ki želi biti upravičen do vračila, mora izpolnjevati pogoje, določene z omenjeno

direktivo, ter pristojnemu organu v določenem roku posredovati zahtevek vračilo ter zraven priložiti vsa potrebna dokazila.

Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 določa podrobna pravila za vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici. Obstoječi postopek vračila DDV, kot je določen z Osmo direktivo, se bo z novo direktivo posodobil, hkrati pa bo ohranil temeljna načela, določena z Osmo direktivo. Do sprejetja nove direktive je prišlo zaradi težav, ki so se pojavljale pri upoštevanju določil obstoječe direktive. Pokazala se je potreba po spremembi rokov, v katerih je potrebno obvestiti podjetja o odločitvah, ki se nanašajo na vložene zahteve za vračilo. Določiti je bilo potrebno tudi rok, v katerem mora podjetje zagotoviti odgovor davčnemu organu. Celoten postopek je bilo potrebno poenostaviti ter ga posodobiti z uporabo modernih tehnologij. Z novo direktivo je bilo potrebno izboljšati položaj podjetij v smislu, da so upravičeni do obresti, če jim države članice prepozno vrnejo davek. Izboljšala pa naj bi se tudi pravica podjetij do pritožbe. Direktiva 79/1072/EGS se bo s 1. januarjem 2010 razveljavila in se bo uporabljala le za zahteve vložene do vključno 31. decembra 2009. S 1. januarjem 2010 bo začela veljati Direktiva 2008/9/ES za vse zahteve vložene po 31. decembru 2009, zato morajo države članice zagotoviti prenos nove direktive v nacionalne pravne sisteme ter tako zagotoviti, da ne bo vsebinskih razlik med ureditvami posameznimi državami članicami.

Postopek vračila DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji, ureja Zakon o DDV, Pravilni o izvajanju Zakona o DDV in Zakon o davčnem postopku. V pripravi je tudi Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o DDV, ki bo vključeval določila Direktive Sveta 2008/9/ES, ki bo začel veljati 1. januarja 2010. Predlog Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o DDV prinaša spremembe pri predložitvi zahtevka, ki ga bo davčni zavezanec vložil elektronsko preko elektronskega portala, vzpostavljenega s strani države, v kateri ima davčni zavezanec sedež.

LITERATURA IN VIRI

1. Bajada C. (2005). *Size, causes and consequences of the underground economy: an international perspective*. Aldershot (England): Ashgate.
2. Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici. (2008). *Uradni list EU*. (Št. L 44/23, 12. februar 2008).
3. Direktiva Sveta 2006/112/EC z dne 28. november 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost. (2006). *Uradni list EU*. (Št. L 347/1, 28. november 2006).
4. Fehr H. (1995). *Welfare effects of value-added tax harmonization in Europe: a computable general equilibrium analysis*. Berlin: Springer-Verlag.
5. Gospodarska zbornica Slovenije. Najdeno 20. aprila 2009 na spletnem naslovu <http://www.gzs.si/slo/42495>
6. Knez R. (2003). Razvoj davka na dodano vrednost v Evropski skupnosti. *Revizor*, 14 (9), 133-149.
7. Kostanjevec B. (2000a). Nekatere dileme o mednarodnem poenotenju davka na dodano vrednost v Evropski uniji. *Podjetje in delo*, 26 (1), 47-61.
8. Kostanjevec B. (2000b). Nekateri pogledi na davčno reformo Slovenije v odnosu do Evropske unije. *Podjetje in delo*, 26 (5), 743-758.
9. Mijatović N. (2004). Usklajevanje davčnih stopenj in harmonizacija davka na dodano vrednost v Evropski uniji. *Revizor*, 15 (4/5), 63-74.
10. Obveznosti in pravice davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, in potnika, ki nima prebivališča v Sloveniji. Najdeno 26. junija 2009 na spletnem naslovu <http://www.racunovodja.com/clanki.asp?clanek=2299>
11. OECD (1988). *Taxing consumption*. Paris:OECD.
12. OECD (1997). *Consumption tax trends*. Paris:OECD.
13. Osmo direktiva Sveta z dne 6. december 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države. (1979). *Uradni list EU*. (Št. L331/11, 6. december 1979).
14. Ošljaj B. (2004). *Davek na dodano vrednost v EU*. Ljubljana: MFB Consulting.
15. Petauer B. (2004). *DDV po vstopu Slovenije v Evropsko unijo*. Lesce: Oziris.
16. Pravilnik o izvajanju Zakona o Davku na dodano vrednost. *Uradni list RS* št. 141/2006, 52/2007, 120/2007, 21/2008, 123/2008).
17. *Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost*. (2009). Ljubljana: Ministrstvo za finance.
18. Prezelj T. (2004a). Obračun DDV po 1.maju 2004. *Denar*, 14 (5), 13-17.
19. Prezelj T. (2004b). "Vse na enem mestu": projekt EU za poenostavitev obračuna DDV. *Denar*, 14 (19/20), 18-21.
20. Posebnosti pri vračilu plačanega DDV. Najdeno na 29. junija 2009 na spletnem naslovu <http://www.ragor.si/podrocja.php?podrocje=gospodarstvo&tema=aktualno&id=561>
21. Rok za vložitev zahteve za vračilo DDV. Najdeno 15. junija 2009 na spletnem naslovu <http://www.racunovodja.com/printCL.asp?cl=1033>
22. Stanovnik T. (2008). *Javne finance* (4. dopolnjena in popravljena izdaja). Ljubljana: Ekonomska fakulteta.
23. Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero. (1977). *Uradni list EU*. (Št. L145/1, 17. maj 1977).

24. Šircelj A. (1996). *Davek na dodano vrednost v državah Evropske unije*. Ljubljana: Center Marketing International.
25. Škof B. (2004). *Davek na dodano vrednost po novem: kako poslovati na notranjem trgu: 101 primer*. Maribor: Davčni inštitut.
26. Turk I. (2007). *Pojmovnik računovodstva, financ in revizije*. Ljubljana: Slovenski inštitut za revizijo.
27. Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji (54. člen ZDDV v zvezi s 150. – 154. členom PZDDV). Najdeno 29. junija 2009 na spletnem naslovu http://www.iustus.info:60/povezave/izpis_povezave.asp?id=159&pov_id=153
28. Vračilo DDV zavezancu, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji – predpisane sestavine računa. Najdeno 26. junija 2009 na spletnem naslovu <http://www.racunovodja.com/clanki.asp?clanek=101>
29. Vračilo DDV – manjkajoče sestavine na računu (datum odpošiljanja blaga oz. storitev). Najdeno 15. junija 2009 na spletnem naslovu <http://www.racunovodja.com/printCL.asp?cl=3379>
30. Vračilo DDV – nepravilnosti in neskladnosti med spornimi računi in dejanskim poslovanjem. Najdeno 15. junija 2009 na spletnem naslovu <http://www.racunovodja.com/printCL.asp?cl=1020>
31. Zakon o davčnem postopku. *Uradni list RS* št. 117/2006, 24/2008-ZDDKIS, 125/2008, 20/2009-ZDoh-2D, 47/2009; *Odl. US*: U-I-54/06-32 (48/2009 popr.).
32. Zakon o davku na dodano vrednost. *Uradni list RS* št. 117/2006.
33. Zahtevek za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji – do 30.6.2008. Najdeno 2. julija 2009 na spletnem naslovu <http://www.racunovodja.com/clanki.asp?clanek=2408>

PRILOGE

KAZALO PRILOG

Priloga 1: Vzorec zahtevka za vračilo	1
Priloga 2: Minimalni podatki, ki jih obrazložitev mora vsebovati.....	3
Priloga 3: Vzorec potrdila o statusu davčnega zavezanca.....	5
Priloga 4: Zahtevek za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji.....	6
Priloga 5: Obrazec o osnovnih podatkih podjetja za pooblastitev GZS.....	9
Priloga 6: Pooblastilo za izvedbo postopka v nemškem jeziku	10
Priloga 7: Pooblastilo za izvedbo postopka v angleškem jeziku.....	11
Priloga 8: Pooblastilo za izvedbo postopka za Veliko Britanijo.....	12
Priloga 9: Naročilnica za izvedbo postopka vračila DDV iz tujine	13
Priloga 10:Seznam kratic	14

Priloga 1: Vzorec zahtevka za vračilo

VZOREC

Pristojni organ, na katerega je vloga naslovljena

Ali je to vaša prva vloga	
Če ni, navedite davčno številko	

	Žig z datumom prejema
--	-----------------------

Vloga za vračilo davka na dodano vrednost

davčnemu zavezancu
s sedežem v državi
(Pred izpolnjevanjem preberi
obrazložitev)

(*) Ustrezno okence označi z X

(*) Ustrezno okence označi z X

1	Priimek in ime ali naziv firme prosilca	
	Ulica in hišna številka	
	Poštna številka, kraj in država	
2	Vrsta poslovne dejavnosti prosilca	
3	Podatki o davčnem uradu in registracijski številki DDV v državi, v kateri ima prosilec svoj sedež ali stalno prebivališče ali običajno prebivališče	
4	Obdobje, na katerega se vloga nanaša	mesec od leto do mesec leto
5	Skupni znesek zahtevanega vračila (s številkami) (glej podrobni seznam na drugi strani)	
6	Prosilec zahteva vračilo zneska pod št. 5 na način, opisan pod št. 7.	
7	Zahtevani način plačila (*) Bančni račun ☐ Poštni račun ☐	
	Številka računa	Številčna oznaka finančnega organa
	Račun na ime	
	Naziv in naslov finančnega organa	
8	Število priloženih dokumentov: Računov: Uvoznih dokumentov:	
9	Prosilec s tem izjavlja: (a) da so bili blago ali storitve, navedene na drugi strani, uporabljeni za njegove dejavnosti kot dačnega zavezanca v času: (b) da se je v državi, v kateri se zahteva vračilo in v obdobju, na katero se nanaša ta vloga, ukvarjal z naslednjim: ☐ (*) nedobavljanjem blaga ali storitev, ☐ (*) samo z zagotavljanjem storitev, za katere davek plača samo oseba, kateri se dobavijo, ☐ (*) samo z opravljanjem nekarerih izvetih transportnih storitev in pomožnih storitev; (c) da so podatki iz te vloge resnični. Prosilec se zavezuje, da bo vrnil vse neupravičeno pridobljene zneske.	

..... dne
 (Kraj) (Datum) (Podpis)

10	Izjava s podrobno navedbo zneskov DDV v obdobju, na katerega se nanaša ta vloga					
	Št	Vrsta blaga ali storitev	Naziv, reg. št. DDV, če je poznana, in naslov dobavitelja blaga ali storitev	Datum in številka računa ali uvoznega dokumenta	Zahtevni znesek vračila davka	Samo za uradne zaznamke
	Skupaj					
Samo za uradne zaznamke						

Vir: Osmo direktiva Sveta z dne 6. december 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, 1979.

Priloga 2: Minimalni podatki, ki jih obrazložitev mora vsebovati

Minimalni podatki, ki jih obrazložitev mora vsebovati

- A. Zahtevek je treba sestaviti na obrazcu, natisnjem v enem od uradnih jezikov Evropskih skupnosti. Ta obrazec pa je treba izpolniti v jeziku države, kjer se davek vrača.
- B. Zahtevek mora biti izpolnjen s tiskanimi črkami in predložen do 30. junija naslednjega leta po tistem, na katerega se zahtevek nanaša, pristojnemu organu države, na katero je zahtevek naslovljen (glej D spodaj).
- C. Treba je navesti registracijsko številko DDV v državi, kjer se opravi vračilo, če vlagatelj to številko pozna.
- D. Zahtevek je treba poslati ustreznemu pristojnemu organu, t.j. za:
- Belgijo:
 - Dansko:
 - Nemčijo:
 - Francijo:
 - Irsko:
 - Italijo:
 - Luksemburg:
 - Nizozemsko:
 - Združeno kraljestvo:
- E. Zahtevek se mora nanašati na nabave fakturiranega blaga ali storitev, ali na uvoz, opravljen v obdobju, ki ni krajše od treh mesecev oziroma ni daljše od enega koledarskega leta. Vendar se lahko nanaša na obdobje, krajše od treh mesecev, če gre za preostanek koledarskega leta. Takšen zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov in ki zadevajo transakcije, zaključene v zadevnem koledarskem letu.
- F. Pod 9 (a) mora vlagatelj opisati vrsto dejavnosti, za katero je pridobil blago oz. prejel storitve iz zahtevka za vračilo davka (npr. udeležba na mednarodnem Pod 9 (a) mora vlagatelj opisati vrsto dejavnosti, za katero je pridobil blago oz. prejel storitve iz zahtevka za vračilo davka (npr. udeležba na mednarodnem sejmu, ki je bil v od do, stojnica št ali mednarodni prevoz blaga od datuma do dalje).
- G. Zahtevku je treba priložiti potrdilo, ki ga izda uradni organ države, v kateri ima vlagatelj svoj sedež in ki dokazuje, da je vlagatelj davčni zavezanec za davek na dodano vrednost v tej državi. Vendar, kadar pristojni organ, omenjen v odstavku D zgoraj, v svoji posesti že ima takšno dokazilo, davčni zavezanec ni obvezan predložiti novega dokazila eno leto od datuma izdaje prvega potrdila.
- H. Zahtevku je treba priložiti izvirnike računov oziroma uvoznih dokumentov, ki izkazujejo znesek davka na dodano vrednost, ki bremeni vlagatelja.

- I. Zahtevek se lahko uporabi za več kot en račun ali uvozni dokument, vendar celotni znesek DDV, terjani za 19., ne sme biti manjši od:

Bfrs/Lfrs

Fl

DEM

Dkr

£

FRF

£ Irl

Lit

če je obdobje, na katerega se nanaša, krajše od enega koledarskega leta, vendar ne krajše od treh mesecev, ali manj kot:

Bfrs/Lfrs

Fl

DEM

Dkr

£

FRF

£ Irl

Lit

če je obdobje, na katerega se nanaša, eno koledarsko leto ali krajše od treh mesecev.

- J. Oproščene transportne storitve so tiste, ki so bile opravljene v zvezi z mednarodnim prevozom blaga, vključno s — pod določenimi pogoji — transportom, povezanim s tranzitom, izvozom ali uvozom blaga.
- K. Za vsakršno vračilo davka, ki je bilo nepravilno pridobljeno, se kršitelj lahko kaznuje z globo ali kaznijo, določeno v zakonodaji države, ki je vračilo davka opravila.
- L. Organ države, ki izvaja vračilo davka, si pridržuje pravico, da izplačilo tega davka opravi s čekom ali z denarnim nakazilom, naslovljenim na vlagatelja.

Vir: Osmo direktiva Sveta z dne 6. december 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih — postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, 1979.

Priloga 3: Vzorec potrdila o statusu davčnega zavezanca

VZOREC POTRDILA O STATUSU DAVČNEGA ZAVEZANCA

Podpisani
(Ime in naslov pristojnega organa)

potrjuje, da
(Priimek in ime ali naziv firme)

.....
(Vrsta dejavnosti)

.....
(Naslov poslovalnice)

je zavezanec za davek na dodano vrednost z registracijsko številko ⁽¹⁾

.....

.....
(Datum)

.....
(Podpis, ime in položaj)

⁽¹⁾ Če prosilec nima registracijske številke DDV, pristojni organ za to navede razloge.

Vir: Osmo direktiva Sveta z dne 6. december 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, 1979.

Navedite vašo davčno številko!

Potrdilo o prejemu

ZAHTEVEK ZA VRAČILO DDV
DAVČNEMU ZAVEZANCU, KI NIMA
SEDEŽA V SLOVENIJI
 (Pred izpolnitvijo preberite navodila)

6

10 Podrobneje poročilo o zahtevanem vračilu DDV, ki se nanaša na obdobje vložnega zahtevka					
Zap. št.	Vrsta premičnine ali storitev	Firma, identifikacijska številka za DDV, sedež dobavitelja blaga in storitev	Datum in številka računa ali uvoznega dokumenta	Znesek zahtevka za vračilo DDV	Uradni zaznamek

--	--	--	--	--	--

V _____ dne _____

podpis vlagatelja

Navodila

- A. Zahtevek za vračilo DDV mora biti natisnjen in izpolnjen v slovenskem jeziku.
- B. Zahtevek mora biti izpolnjen z velikimi tiskanimi črkami in se predloži Davčnemu uradu Ljubljana najpozneje v šestih mesecih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV obračunan.
- C. Vlagatelj mora na zahtevku navesti davčno številko.
- D. Zahtevek za vračilo DDV se nanaša na promet premičnin oziroma storitev ter uvoz blaga. Vlagatelj lahko zahtevek za vračilo DDV vloži za obdobje najmanj šestih mesecev in največ za obdobje koledarskega leta. Zahtevek za vračilo DDV se lahko nanaša na obdobje, ki je krajše od šestih mesecev, če to obdobje predstavlja preostanek koledarskega leta. Ta zahtevek lahko vključuje tudi DDV, zaračunan na računih ali ob uvozu, ki ga vlagatelj zahtevka ni uveljavljal v prejšnjem obdobju in zadeva transakcije, zaključene v tekočem koledarskem letu.
- E. V 9 (a) vlagatelj zahtevka opiše dejavnost za katero je pridobival premičnine oziroma prejemal storitve, ki so v zahtevku opredeljene za vračilo DDV (npr. sodelovanje v mednarodnem sejmu, ki se je izvajal v od do, stojnica št., ali mednarodni prevoz blaga od do v).
- F. Ob predložitvi zahtevka mora vlagatelj predložiti tudi potrdilo pristojnega organa države kjer ima svoj sedež. S potrdilom se dokazuje, da je dolžan obračunavati DDV v tej državi. V kolikor pristojni davčni organ v Republiki Sloveniji že razpolaga z omejenim potrdilom, ki ni starejše od enega leta, vlagatelju zahtevka ni potrebno predložiti novega.
- G. Predloženi zahtevek morajo spremljati tudi računi oziroma ustrezni uvozni dokumenti v izvirniku, na podlagi katerih vlagatelj zahtevka potrjuje izkazano vrednost zahtevka za vračilo DDV.
- H. Na zahtevku je lahko izkazanih več računov oz. uvoznih dokumentov, katerih skupna vrednost zahtevanega vračila ne sme biti nižja od 25 eurov, če se zahtevek nanaša na obdobje, krajše od šestih mesecev in to obdobje predstavlja preostanek koledarskega leta oziroma se ta zahtevek nanaša na transakcije zaključene v tekočem koledarskem letu oziroma ne sme biti nižja od 200 eurov, če se zahtevek nanaša na obdobje, ki ni krajše od šestih mesecev oziroma ni daljše od enega koledarskega leta.
- I. Vsako nepošteno pridobljeno vračilo DDV bo moralo biti povrnjeno.

Vir: Pravilnik o izvajanju Zakona o Davku na dodano vrednost, 2006.

OSNOVNI PODATKI PODJETJA

NAZIV PODJETJA	
SEDEŽ PODJETJA	
Davčna številka	
Matična številka	

Kontaktna oseba v podjetju	
Telefon	
Faks	
E-pošta	

Dejavnost oz. panoga podjetja	
--------------------------------------	--

Povračilo DDV naj se izvede na račun (IBAN)	
Naziv banke	
Sedež banke	
SWIFT koda	

Vir: Gospodarska zbornica Slovenije, 2009.

Priloga 6: Pooblastilo za izvedbo postopka v nemškem jeziku

Datum: _____

Firma:

VOLLMACHT
(Pooblastilo)

Hiermit ermächtigen wir die Wirtschaftskammer Sloweniens,
(Pooblaščamo Gospodarsko zbornico Slovenije)

Im Auftrag unseres Unternehmens,
(da po naročilu našega podjetja)

(Firma)

den Antrag auf Vergütung der Umsatzsteuer einzureichen
(vloži zahtevek za povračilo DDV)

und uns im Verfahren der Umsatzsteuervergütung zu vertreten.
(in nas zastopa v postopku vračila DDV).

Eigenhändige Unterschrift und Firmstempel
(lastnoročni podpis in žig podjetja)

Vir: Gospodarska zbornica Slovenije, 2009.

Priloga 7: Pooblastilo za izvedbo postopka v angleškem jeziku

Datum: _____

Company:

--

PROCURATION
(Pooblastilo)

We hereby appoint the Chamber of Commerce and Industry of Slovenia,
(Pooblaščamo Gospodarsko zbornico Slovenije)

to act on behalf of our company

--

(da nas v imenu našega podjetja zastopa)

(Company)

in connection with any claim for reimbursement of VAT.
(v zadevi vloge za povračilo DDV.)

Signature and Stamp
(podpis in žig)

Vir: Gospodarska zbornica Slovenije, 2009.

Priloga 8: Pooblastilo za izvedbo postopka za Veliko Britanijo

Datum: _____

Company:

PROCURATION

We hereby appoint the Chamber of Commerce and Industry of Slovenia,

to act on behalf of our company

(C o m p a n y)

in connection with any claim we make to Her Britannic Majesty's Commissioners of Customs and Excise under the Value Added Tax Regulations 1995 as from time to time amended or replaced.

Any repayment of VAT to which we are entitled pursuant to any such claim made on our behalf by our above named agent shall be paid to the account of our company.

Signature and Stamp
(podpis in žig podjetja)

Vir: Gospodarska zbornica Slovenije, 2009.

Priloga 9: Naročilnica za izvedbo postopka vračila DDV iz tujine

NAROČILNICA: POVRAČILO PLAČENEGA DAVKA V TUJINI

PREDMET: Naročilo izvedbe storitve povračila DDV iz tujine

Podatki o naročniku:

Naziv firme:	
Sedež firme:	
Davčna številka:	
Matična številka:	

Naročamo storitev izvedbe postopka povračila plačanega davka na promet (DDV) iz države _____ za leto oz. obdobje _____.
(navedba države oz. držav) (navedba leta oz. obdobja leta)

Datum:

Podpis in žig naročnika:

Vir: Gospodarska zbornica Slovenije, 2009.

Priloga 10: Seznam kratic

BIC – Bančna identifikacijska koda

DDV – Davek na dodano vrednost

EC – Evropska komisija

EGS – Evropska gospodarska skupnost

ES – Evropski Svet

EU – Evropska unija

GZS – Gospodarska zbornica Slovenije

IBAN – Mednarodna številka bančnega računa

RS – Republika Slovenija

ZDDV – Zakon o davku na dodano vrednost. *Uradni list RS* št. 89/1998, 17/2000; *Odl. US*: 19/2000; *Odl. US*: U-I-39/99, 27/2000; *Odl. US*: UI 173/99, 66/2000; *Odl. US*: U-I-78/99-20, 30/2001, 82/2001; *Odl. US*: U-I-188/99-19, 67/2002.

ZDDV-1 – Zakon o davku na dodano vrednost. *Uradni list RS* št. 117/2006.